

re nem rájuk hárul, így a több pénz nem motivál. A munkaügyi szervezetről kevés információval rendelkeznek és nem is törekszenek azok beszerzésére (lásd: PEP programok). Öncélúnak látják az együttműködési kötelezettséget, s a segítő kapcsolat megteremtése (pl. tanácsadás) még idegen számukra.

Összegezve elmondható, hogy a munkaügyi szervezetben dolgozók tájékoztató – motiváló szerepe egyre erősödik, akkor is, ha nincs pillanatnyilag állás kínálat.

Szántó Tamás

A nonprofit szervezetek szerepe az ifjúsági munkanélküliség kezelésében

Szeptembertől kezdődően az elmúlt évek mérséklődő tendenciáját jelentősen meghaladó mértékben csökkent a regisztrált pályakezdő munkanélküliek száma s ez a folyamat októberben és novemberben még határozottabban folytatódott.

A helyzet tisztázása érdekében nyomonkövető vizsgálatot végeztünk körükben.

Kérdőívet küldtünk ki annak az 567 pályakezdő fiatalnak, akik októberben és novemberben léptek ki a nyilvántartási rendszerünkől. A kiküldött kérdőívek közül 366 érkezett vissza, amely 64,6%-os válaszadási aránynak felel meg.

A kérdőívre válaszoló fiatalok 63%-a dolgozott a megkérdezéskor. A magas elhelyezkedési arány arra enged következtetni, hogy eredményes intézkedés volt az alanyi jogon járó pénzsegély eltörlése, amely a fiatalok egy részét passzivitásra készítette.

Természetes azok számára, akik nem tudtak elhelyezkedni – jelen esetben a válaszadók közel 10%-a – rendkívül negatív intézkedés volt a pályakezdők munkanélküli segélyének megszüntetése.

Az elhelyezkedési arány az iskolai végzettség tekintetében azonban erősen differenciáltan alakult. E vizsgálat is igazolta, hogy a szakképzetlenek vannak a legkedvezőtlenebb munkaerőpiaci helyzetben. Legkisebb arányban az általános iskolát (33%) és a gimnáziumot végzettek (43%) tudtak elhelyezkedni, a legnagyobb számban pedig a felsőfokú végzettségűek.

A nyilvántartási rendszerből kilépő és a kérdőívet visszaküldő fiatalok 37%-a dolgozott a végzettségének megfelelő munkahelyen, 26%-uk nem maradt meg a választott pályán. Természetesen a pályamódosításoknak csak egy (valószínűleg kisebb) része tudatos, a másik része kényszerűségből fakadt.

A választott pálya elhagyása a technikusok körében volt a legjellemzőbb: 40%-uk nem a végzettségének megfelelő munkahelyen dolgozott.

Sajátos és el nem hanyagolható rétege a megkérdezetteknek a katonai szolgálaton lévők (10%), a nappali tagozaton tanulók (8%), illetve a tanfolyami képzésben résztvevők (8%), akik átmenetileg kikerültek a munkaerőpiacról és jelenleg inaktívak. Az ő problémájuk ezzel az elhelyezkedés vonatkozásában hosszabb-rövidebb időre kitolódott.

A vizsgálat eredménye szerint a nyilvántartásainkból kilépett fiatalok 9,6%-a volt munkanélküli.